

ellerim sekiz şiddetinde titrerken
gözümdeki yaşlara kirpikler bent olamamakta
bire birer süzülürken yanaklarımdan lav misali
tenimi acımasızca yakmakta

ciğerlerimi sızlatan tütün kusmuğu değil
beynim, hiç olmadığı kadar yoğun
tüm kötülükleri istemsiz çağırırken
ruhumu dizginleyecek akıl bende değil
ben bende değilim

sen ki!
adını aşktan öte çağırdığım
uğruna tereddütsüz soyut aleme koşacağım
sesini kısa bir an duyabilmek için
şeytana ruhumu pazarlıksız satacağım adamım!

duy yüreğimin sesini dağların ardından
gel bir öpücük kondur rüyalarımda
kor dudaklarını hissedeyim yanımdaymışçasına
ve fısılda bana:

”ben iyiyim bir tanem, artık ağlama”

Banu Uludağ